

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Aleše Koláře a přísedících JUDr. Anny Hruškové a Dany Petrové v hlavním líčení konaném dne **26.4.2013, t a k t o :**

Obžalovaná

X X X X X

nar. **XXXXX** v **XXXXX**, trvale bytem **XXXXX**, t.č. **ve vazbě ve Vazební věznici v Českých Budějovicích**,

je vinna, že

poté, co byla nejméně od počátku roku 2012 přemlouvána svoji dcerou poškozenou **XXXXX**, nar. **XXXXX**, ke společné sebevraždě, a to s ohledem na psychické problémy poškozené a v důsledku toho zhoršující se psychický stav,

v blíže nezjištěné době od večerních hodin dne 3.9.2012 do 14.00 hodin dne 6.9.2012 v katastrálním území **XXXXX** u obce **XXXXX**, okres **XXXXX**, na louce ve stanu, k realizaci tohoto záměru přistoupily, a to tak, že poškozená **XXXXX** nejprve užila větší množství léků – hypnotik (Midazolam) a antidepresiv (Citalopram), jejichž užití ji přivedlo stav hlubokého spánku, avšak nevedlo k její smrti, poté ji obžalovaná v tomto stavu na základě předchozí domluvy a požadavku poškozené nejprve dvakrát řízla do zápěstí levé ruky v úmyslu usmrtit ji vykrvácením a když ani to nevedlo ke smrti poškozené, této opět s úmyslem ji usmrtit, prořízla krk kobercovým odlamovacím nožem, následně se sama pokusila o sebevraždu požitím stejných léků jako poškozená a opakovaným pořezáním se na krku, což však k její smrti nevedlo,

zatímco poškozená XXXXX utrpěla hlubokou řeznou ranou vpředu na krku pronikající k zadní stěně hltanu mezi jazykou a hrtanem přetětí vnitřní krkavice vpravo, v důsledku čehož na místě zemřela,

t e d y

jiného úmyslně usmrtila,

č í m ž s p á c h a l a

zvláště závažný zločin vraždy podle § 140 odst. 1 trestního zákoníku,

a o d s u z u j e s e

podle § 140 odst. 1 tr. zákoníku za užití § 58 odst. 1 tr. zákoníku k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání **8 (osmi) let**.

Podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku se obžalovaná pro výkon trestu zařazuje do **věznice s dozorem**.

O d ů v o d n ě n í:

Dokazováním provedeným v hlavním líčení byl soudem zjištěn následující *skutkový stav*.

Obžalovaná XXXXX byla matkou poškozené XXXXX (nar. XXXXX). Bylo zjištěno, že minimálně v průběhu roku 2012 byla obžalovaná XXXXX přemlouvána svou dcerou poškozenou XXXXX ke společné sebevraždě, a to s ohledem na psychické problémy poškozené a v důsledku toho zhoršující se psychický stav. Obžalovaná nakonec žádosti své dcery o spáchání společné sebevraždy přivolila a v blíže nezjištěné době od večerních hodin dne 3.9.2012 do 14.00 hodin dne 6.9.2012 k tomuto záměru přistoupily. Obžalovaná s poškozenou odcestovaly nejprve z Prahy do prostoru u obce XXXXX, okres XXXXX, kde si na opuštěném místě na louce postavily stan. Zde nejprve poškozená XXXXX užila větší množství léků, a to hypnotika midazolam a také antidepresivum citalopram. Užití těchto léků přivedilo poškozené stav hlubokého spánku, nevedlo však k její smrti. S ohledem na tuto skutečnost proto obžalovaná poškozenou v tomto stavu na základě předchozí domluvy a požadavku nejprve dvakrát řízla do zápěstí levé ruky v úmyslu ji usmrtit vykrvácením, a když ani to nevedlo ke smrti poškozené, této opět s úmyslem ji usmrtit prořízla krk kobercovým odlamovacím nožem. Následně se sama pokusila o sebevraždu požitím stejných léků jako poškozená a opakovaným pořezáním se na krku. V jejím případě však toto pořezání ani užití léků ke smrti nevedlo. Poškozená

XXXXX v důsledku shora popsaného jednání pak utrpěla hlubokou řeznou ránu vpředu na krku protínající k zadní stěně hltanu mezi jazykou a hrtanem, přetěti vnitřní krkavice vpravo, v důsledku čehož na místě zemřela.

Obžalovaná XXXXX k činu, kterého se dopustila, uvedla následující. Především zdůrazňovala, že není psychicky narušenou osobou a že jejím záměrem bylo spáchat sebevraždu společně se svojí dcerou XXXXX. Obžalovaná zdůrazňovala i motivy svého jednání, a to potřebu odejít z tohoto světa, který vnímaly jako svět plný nenávisti a nepřátelství. Obžalovaná uvedla, že se svojí dcerou na tomto světě už bez absence lásky nemohly vydržet, a proto se rozhodly pro sebevraždu. Dále uvedla, že v Praze žily po odchodu z Moravy několik let. Do Prahy přišly proto, že na Moravě neměla obžalovaná práci. Finanční problémy ji však nutily opakovaně měnit místa pobytu i místa zaměstnání. V souvislosti s těmito změnami a následně v souvislosti se smrtí otce poškozené XXXXX, který byl bývalým manželem obžalované, se začal zhoršovat psychický stav její dcery. V situaci, kdy jí její dcera začala ukazovat na internetu stránky o sebevraždách, začala obžalovaná řešit psychické problémy své dcery i po odborné stránce a dovedla svou dceru k psychologovi. Takto postupně navštívily několik psychologů a v jednom případě také psychiatra. Návštěvy u těchto lékařů však ke zlepšení psychického stavu její dcery nevedly. Její dcera jí neustále zdůrazňovala, že život na tomto světě jí nepřináší nic pozitivního, a proto z něho chce odejít. Situace vygradovala v létě roku 2012, kdy se její dcera neúspěšně pokusila navázat vztah se svými příbuznými a sourozenci na Moravě. Obžalovaná se pokusila zvrátit špatný psychický stav své dcery i zahraniční dovolenou u moře v Turecku. Psychický stav její dcery se však zde naopak zhoršil a po návratu domů její dcera už nemyslela na nic jiného, než na to, že spolu „odejdou“ z tohoto světa. V této situaci a za tohoto stavu pak již obžalovaná nebyla schopna této žádosti své dcery odmítnout. Odhlásily se proto z místa trvalého bydliště, ukončily podnájem bytu, rozdaly věci, koupily si spacáky a stany a odjely na Šumavu. Svým známým a příbuzným přitom řekly, že jedou pracovat do ciziny. K usmrcení své dcery pak obžalovaná XXXXX uvedla následující. Požadavkem poškozené bylo, že obžalovaná musí počkat na její smrt, aby se nestalo, že by se při neúspěšném pokusu o sebevraždu poškozená dostala na psychiatrii. Poškozená obžalovanou požádala, že kdyby do hodiny nezemřela, tak jí musí nechat vykrváct a ukázala jí, jak jí má přeríznout tepny na ruku. Této její žádosti obžalovaná posléze vyhověla a v situaci, kdy její dcera pod vlivem prášků usnula, jí nejprve řízla na ruce. Čekání na smrt poškozené však pro ni bylo strašné, a proto si sama vzala nějaké prášky, v důsledku čehož usnula. Poté, co se probudila, zjistila, že její dcera stále žije a že rány na ruku se zacelily. Proto dále udělala to, o co jí její dcera požádala. Sama pak stejným způsobem chtěla spáchat sebevraždu a pořezala i sama sebe. Dokončit čin se jí však nepodařilo, následně usnula, a když se probudila, znovu se pokusila pořezat. Pak si chtěla vzít další léky, ale protože již neměla vodu, rozhodla se pro ni dojet k blízkému potoku. V blízkosti silnice jí pak našli cyklisté, kteří jí zavolali záchranku. Ona pak už neměla šanci dokončit svůj čin (sebevraždu). Ke způsobu provedení činu obžalovaná uvedla, že záměrem jejím i její dcery bylo spáchat sebevraždu požitím prášků. Nůž, kterým následně usmrtila svou dceru, si vzaly jako pojistku, kdyby se jim to nepodařilo. Její dcera jí přitom kontrolovala, zda ten nůž s sebou bere. Obžalovaná uvedla, že svým činem nechtěla ona ani její dcera nikomu komplikovat život. Její čin je důsledkem toho, jak ony dvě byly na tomto světě nešťastné. Kdyby se jí podařilo dokončit sebevraždu, pak by nemusel soud řešit tuto trestní věc.

Z výpovědi **svědkyně XXXXX** (dcery obžalované) byly zjištěny následující skutečnosti. Svědkyně uvedla, že z důvodů rozdílných pohledů na život se svojí matkou obžalovanou XXXXX ani se svojí sestrou poškozenou XXXXX příliš nevycházela. Z tohoto důvodu, jakkoli s nimi příležitostně bydlela, se od nich na jaře 2012 odstěhovala. Přesto však měla matku a sestru ráda. Její matka obžalovaná XXXXX se zabývala výkladem karet a navštěvovala různé kurzy, které se týkaly regrese. Ona sama těmto věcem příliš nevěřila, nevěřila tomu, čemu věřila její matka se sestrou. Svědkyně uvedla, že naposledy byla s obžalovanou a poškozenou asi čtyři dny předtím, než se stal posuzovaný skutek. V tento den před ní ani matka ani její sestra o sebevraždě nemluvila, svědkyně ani nenabyla pocit, že by se něco podobného chystalo. Je ale velmi pravděpodobné, že by s ní o sebevraždě stejně nemluvily, neboť ona má na sebevraždu svůj názor a pokud by něco podobného před ní řekly, pak by to řešila. Uvedeného dne, když s nimi byla naposledy, jí obě sdělily, že se stěhují z Prahy pryč. Přestože na ně naléhala, aby jí sdělily, kam se stěhují, tyto jí na tuto otázku neodpověděly. Přesto však nenabyla pocitu, že by situace na straně její matky a sestry byla jiná než obvykle a z této situace neměla strach. Svědkyně XXXXX uvedla, že v tento den, stejně jako nikdy předtím, neslyšela od své sestry nějaké náznaky na to, že by chtěla spáchat sebevraždu. O tomto nikdy nemluvila před ní ani její matka. Jejich otec přitom sebevraždu spáchal, ale ona se svojí sestrou tuto záležitost nikdy neprobírala. Svědkyně však věděla o tom, že její sestra navštěvuje psychologa či psychiatra. Neví však, s jakou záležitostí. Není jí také známo to, že by její sestra či matka užívaly nějaké léky. Svou sestru poškozenou XXXXX hodnotila svědkyně XXXXX jako člověka, který měl obrovské výkyvy nálad, a často se kvůli tomu s ní nedalo vydržet. Stávalo se, že jeden den byla v pohodě a druhý den se zavřela do pokoje a nechtěla s nikým mluvit. Její sestra neměla zájmy obvyklé mladým lidem. Nikam nechodila, prakticky pořád byla doma.

Svědék XXXXX (syn obžalované XXXXX a bratr poškozené XXXXX) uvedl, že se svojí matkou a sestrou se příliš nestýkal, neboť si s nimi příliš nerozuměl. Svědek uvedl, že jeho matka obžalovaná XXXXX byla podle jeho názoru poněkud mimo realitu praktického života. Svědek připustil, že krátce předtím, než došlo k posuzované události, nabyt, pokud jde o jeho matku a sestru, že na jejich straně není úplně všechno v pořádku. On sám měl snahu dostat se blíže ke své sestře a nabídnout jí jinou alternativu života, než který vedla ve společné domácnosti s jeho matkou. Uvedl, že jeho sestra poškozená XXXXX byla velmi citlivě a duchovně založený člověk. Podle jeho názoru byla velmi chytrá a měla také dobré výsledky ve škole. Nikdy se mu nesvěřila s tím, že by trpěla depresemi, byla nešťastná nebo že by ztratila smysl života. Na druhé straně byla stejně jako jiní členové jejich rodiny poměrně uzavřený člověk, a tak je možné, že tyto věci pouze před ním nechtěla prezentovat. Krátce předtím, než poškozená zemřela, navštívila jej s obžalovanou na Moravě a v Mohelnici, kde on žije. Poškozená mu zde předala obálku s penězi, ve které bylo 20.000,- Kč, a to aniž k tomu byl jakýkoliv důvod. Říkala mu, že ona s matkou odjíždějí a že peníze nepotřebují. Přestože bylo svědkovi divné, proč se sešli po takové době na takovém místě, působily na něj obě v pořádku. Svědek dále uvedl, že mu není nic známo o tom, že by se matka či sestra léčily u odborného lékaře – psychiatra či psychologa. Tyto záležitosti se dozvěděl až od policie. Nikdy také nezaregistroval, že by jedna či druhá měla sebevražedné sklony, že by mluvily o sebevraždě. Se svojí sestrou XXXXX on sám také nikdy nemluvil o sebevraždě otce, neboť poškozená svého otce prakticky neznala a neměla k němu žádný vztah.

Závěrem svědek uvedl, že vždycky věděl, že jeho matka žije v poněkud jiném světě, než ostatní lidé a tento svět vnímá jinak, než by vnímat měla. Nemyslel si však nikdy, že by to mohlo dojít do něčeho tak hrozného, jako je usmrcení jeho sestry.

Svědčyně XXXXX uvedla, že se s obžalovanou XXXXX poznala před třemi a půl roku přes internet. Tehdy obžalovaná poskytovala přes web poradenství ohledně různých vztahů a příběhů. Svědkyně uvedla, že se s obžalovanou asi dvakrát potkala, většinou řešily rodinné a pracovní záležitosti. Obžalovaná se zabývala regresemi, vstupy do minulých životů s komunikací anděly, archanděly a univerzem. Obžalovaná také vykládala karty a zabývala se esoterikou, tedy věcmi, kterými se zabývala i sama svědkyně. Obžalovaná přitom svoji dceru, kterou nazývala XXXXX, považovala za tzv. „mistra“, tedy za osobu, jež je z hlediska duchovní oblasti na nejvyšším postu. Dceru obžalované poškozenou XXXXX hodnotila svědkyně jako pečlivou a dochvilnou dívku. Jak obžalovaná, tak její dcera, byly velmi citlivé osobnosti, které nesnášely lež ale i jinak dodržovaly desatero. Naposledy je svědkyně viděla v červnu roku 2012. Když s ní naposledy mluvila, sdělila obžalovaná, že se chystají se XXXXX do zahraničí za prací. Svědkyně sama nikdy nezaregistrovala jakékoli sebevražedné sklony na straně obžalované či její dcery. Nevěděla také, že poškozená XXXXX docházela k psychiatrovi a psychologovi.

Ze svědecké výpovědi **svědka XXXXX** bylo zjištěno, že tento dne 6.9.2012 vykonával službu jako pracovník horské služby na Kvildě. Kolem třinácté hodiny byl vyrozuměn rychlou Záchranou službou České Budějovice, že mezi Borovou Ladou a Františkovem je zraněná žena. Dostavil se na místo a zde viděl u krajnice sedící ženu opřenou o zem, u které byli tři cyklisté. Tato žena byla celá od krve, krevní stopy však byly staré a krev byla zaschlá. Kolem krku měla uvázaný šátek a po jeho odhalení svědek zjistil, že žena má v přední části krku velkou řeznou ránu. Ta rána na krku již nekrvácela a krvácení bylo zaschlé. Žena mu sdělovala, že se ničeho nebojí, aby ji nechal, že chce umřít. Svědek tuto ženu předal rychlé záchranné službě a poté se vracel na základnu. Vzápětí mu však volala posádka záchranky, že uvedená žena měla udat, že v nějakém lesíku má postavený stan, ve kterém by měla být její mrtvá dcera. Svědek byl požádán, zda by se na to místo nejel podívat a zda by tuto informaci neověřil. Společně se svým kolegou XXXXX se proto na udané místo vydal a zde na louce u lesa v katastru obce Borová Lada našel stan, u kterého byl zip zavřený až dolů. Svědek stan otevřel a zde uviděl ležet dívku v poloze na zádech se skloněnou hlavou nalevo k rameni. Tato byla přikryta šedivým šustákem. Svědek na obličejí uvedené osoby neviděl žádné zranění. Uchopil ji rukou za levou nohu a zatřásl s ní. Na této osobě však již byla patrna mrtvolní ztuhlost.

Svědčyně XXXXX uvedla, že obžalovanou XXXXX poznala v roce 2010 a od té doby se poměrně pravidelně stýkaly, a to minimálně jednou týdně. Z vyjádření obžalované a její dcery získala pocit, že vztah mezi nimi byl velice intenzivní a obě na sebe byly dost navázány. Zaregistrovala, že obě byly poměrně citově zklamány z toho, že nemají partnery. V létě roku 2012 společně s nimi navštívila rodiče obžalované na Moravě. Návštěva rodičů obžalované byla přáním XXXXX, sama obžalovaná s rodiči příliš nevycházela. Následně pak s nimi v srpnu odletěla na dovolenou do Turecka. Při těchto společných akcích svědkyně registrovala značné výkyvy nálad na straně XXXXX. Tato mívala depresivní stavy, špatně spala, bývala smutná, ale většinou o těchto věcech nechtěla mluvit. Je ale skutečností, že obžalovaná s ní tyto problémy řešila, mluvily o nich a několikrát se také zmínily, že to

řešily i u psychiatra a psychologa. Několikrát se před ní s ohledem na své problémy zmínila o tom, že by tyto problémy mohly řešit sebevraždou. Na svědkyni vše působilo tak, že sebevraždu by spáchaly obě, nejenom jedna. Nikdy však neříkala místo a čas. Svědkyně uvedla, že naposledy byla v kontaktu s obžalovanou XXXXX 2.9.2012. Tehdy obžalovaná s dcerou odjížděly pryč a darovaly jí skříň. Svědkyni připadalo, že chtějí odjet z Prahy, kde se necítily dobře. Svědkyně si myslela, že mají nějaký plán a že posléze se jí ozvou. Že hodlají spáchat sebevraždu, jí nesdělily, jejich chování bylo zcela normální, jak je ona znala. Na špatné stavy své dcery obžalovaná reagovala tak, že se svou dceru vždycky snažila pochopit a vždy se jí věnovala. Vždycky měla radost z toho, když poškozenou něco těšilo.

Ze znaleckého posudku v oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie, byly zjištěny následující skutečnosti. V krvi zemřelé XXXXX nebyla prokázána přítomnost alkoholu či jiných toxikologicky významných těkavých látek. V moči zemřelé byla prokázána přítomnost metabolitů midazolamu a citalopramu. Nález odpovídá užití těchto léčiv zemřelou před smrtí. V žaludečním obsahu zemřelé byla prokázána přítomnost midazolamu a citalopramu. Nález odpovídá perorálnímu užití midazolamu a citalopramu zemřelou před smrtí. Midazolam je tlumivé léčivo ze skupiny benzodiazepinů používané jako hypnotikum pro krátkodobou léčbu poruch spánku. Je jako účinná látka obsažena v léku Dormicum. Léčiva s obsahem midazolamu jsou dostupná pouze na lékařský předpis. Účinné, při léčbě běžně dosahované koncentrace midazolamu v krevním séru schopné vyvolat spánek, jsou hodnoty 80 – 250 µg/l. V krevním séru zemřelé byla stanovena koncentrace midazolamu 704 µg/l. Nález odpovídá užití většího množství tablet s obsahem midazolamu. Jejich přesné množství, zejména v případě opakovaného užití, však nelze určit. Citalopram je léčivo používané jako antidepresivum. Léčiva s obsahem citalopramu jsou dostupná pouze na lékařský předpis. Účinné, při léčbě běžně dosahované koncentrace citalopramu v krevním séru, jsou 20 – 200 µg/l. V krevním séru zemřelé byla stanovena koncentrace citalopramu 173 µg/l, nález odpovídá užití maximálně několika tablet s obsahem citalopramu. Citalopram může mírně zesilovat tlumivé účinky midazolamu. Společný účinek obou léků v daných koncentracích v krevním séru zemřelé odpovídal s vysokou pravděpodobností stavu hlubokého spánku.

V krevním séru ani moči XXXXX nebyla prokázána přítomnost alkoholu. V krevním séru a moči XXXXX byla chromatograficky prokázána přítomnost acetonu. Daný nález acetonu v krevním séru a moči obviněné odpovídá stavu poruchy látkové přeměny tzv. ketogenezi. Ta může doprovázet hladovění, prochlazení, některá onemocnění jako je například cukrovka. V moči XXXXX byla prokázána přítomnost metabolitů midazolamu, thiopentalu, atrakuria, tiapridu, ibuprofenu a diklofenaku. Nález odpovídá užití či podání těchto léčiv obviněné před odběrem. Thiopental je výhradně nitrožilně podávané léčivo ze skupiny barbiturátů používané jako celkové anestetikum. Atrakurium je výhradně nitrožilně podávané léčivo používané k navození svalové relaxace. Tiaprid je tlumivé psychofarmakum používané zejména k léčbě poruch chování. Ibuprofen a diklofenak jsou volně prodejná léčiva ze skupiny nesteroidních antirevmatik. Vzhledem k tomu, že krevní sérum obviněné bylo dostupné v malém objemu, který postačoval pouze pro vyšetření alkoholu a těkavých látek, nebylo možné provést průkaz a stanovení výše uvedených léčiv v krevním séru. Míru případného ovlivnění obviněné těmito léčivy v době odběru nelze určit. Ve stopě číslo pět zajištěné na místě činu byla zjištěna menší oválná bílá výrazně púlená tableta s označením E a L po obou stranách púlicí rýhy v počtu deseti kusů.

Jedná se o lék Cipralel s obsahem 10 mg citalopramu na tabletu. V hnědé tabletě o počtu jednoho kusu nebyla prokázána přítomnost toxikologicko významných extraktivních látek. Stopa číslo šest, zde se jedná o větší oválné bílé půlené tablety s označením Roche 7,5, jedná se o lék Dormicum s obsahem 7,5 mg midazolamu na tabletu. Větší oválné modrošedé půlené tablety s označením Roche 15 v počtu čtyř kusů, v tomto případě se jedná o lék Dormicum s obsahem 15 mg midazolamu na tabletu. Menší oválné bílé výrazně půlené tablety s označením E a L po obou stranách půlící rýhy, zde se jedná o lék Cipralel s obsahem 10 mg citalopramu na tabletu.

Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, byly zjištěny následující skutečnosti. Při zevní prohlídce a pitvě **XXXXX** bylo zjištěno ostré oddělení límce rolákového typu z přední a mírně pravé strany šedého pleteného svetry. Jiná mechanická poškození oděvních svršků zjištěna nebyla. Zevní prohlídkou a pitvou **XXXXX** pak byla zjištěna tato zranění: hluboká řezná rána vpředu na krku pronikající k zadní stěně hltanu mezi jazykou a hrtanem, nářezy při dolním okraji řezné rány vpravo i vlevo, přetětí vnitřní krkavice vpravo, drobná povrchní řezná ranka pod dolním okrajem výše popsané řezné rány vpravo, dvě řezné rány na levém zápěstí pronikající do podkoží s natětím dlouhého ohýbače zápěstí při malíkové hraně jdoucí od palcové hrany shora k malíkové hraně dolů tvaru naznačeného otazníku, vdechnutí krve, napěněná krev v průdušnici, nedokrevnost parenchymatózních orgánů a otok mozku. Řezné rány na krku a na zápěstí byly způsobeny ostrým předmětem, kterým mohl být velmi dobře odlamovací „kobercový“ nůž, který svým ostřím působil tahem a značným tlakem na krk zleva doprava a tahem a menším tlakem na dlaňovou plochu levého zápěstí ve směru od palcové strany k malíkové. Pro uvedený směr tahu ostrého předmětu svědčí delší nářezy v místě začátku rány. Dva nářezy na dolním okraji rány na krku zleva a dva nářezy zprava svědčí pro to, že rána na krku vznikla nejméně třemi výše popsanými tahy. Drobná řezná ranka pod pravou stranou rány na krku vznikla nejspíše jako pokračování tahu ostrého předmětu z rány hlavní. Rány na zápěstí nemají žádné nářezy okrajů, každá ze dvou ran na zápěstí tedy vznikla jedním samostatným pohybem řezného nástroje. Rána na krku nejpravděpodobněji vznikla tak, že pachatel seděl nebo klečel za poškozenou, která vzhledem k své poruše vědomí způsobené léky byla bezvládná, pachatel poškozenou nadzvedl do polosedu, nůž držel v pravé ruce nejspíše ostřím směřujícím od palcové strany ruky a vedl řez nejméně třikrát zleva doprava a tahem a tlakem proti krku poškozené. Rovněž při vzniku řezných ran na zápěstí levé ruky byla poškozená v bezvědomí následkem účinku léků, pachatel otočil levou ruku dlaní vzhůru a řez vedl od palcové hrany k malíkové, takže nejpřirozenější postavení bylo vkleče u pravého nebo levého boku poškozené, přičemž nůž držel v pravé ruce tak, že ostří směřovalo od malíkové hrany ruky. Řezné rány na levém zápěstí nebyly smrtelné, nejspíše by ke smrti nevedly ani tehdy, pokud by nebyly ošetřeny. Rána na krku byla smrtelná pro svou všeobecnou povahu, smrti nebylo možné zabránit žádnou, tedy ani sebevčasnější a sebekvalifikovanější lékařskou pomocí. Ke smrti došlo během desítek sekund až několika minut po přetětí pravé krkavice. Pro stanovení doby smrti **XXXXX** nemají znalci dostatek podkladů. Pro odhad doby smrti je optimální, pokud alespoň jeden ze znalců je přítomen ohledání místa činu a sám provede prohlídku zemřelého. V tomto případě však znalcům nejsou k dispozici ani údaje o posmrtných změnách při prohlídce zemřelého.

K osobě obžalované **XXXXX** byly znaleckým zkoumáním zjištěny následující skutečnosti. Z propouštěcí zprávy z hospitalizace XXXXX na Chirurgickém oddělení Nemocnice ve Strakonicih ve dnech 6.-7.9.2012 vyplývá, že utrpěla řeznou ránu na přední straně krku délky 16 cm zasahující do stran ke kývači hlavy, vpředu protínající podkožní krční sval a poškozující štítnou žlázu a dolní štítnou žílu, řeznou ránu vpravo na krku nad výše popsanou ranou délky 7 cm zasahující do podkoží a řeznou ránu na levé straně krku délky 6 cm zasahující do podkoží. Výše popsané poranění bylo způsobeno tahem a tlakem malé intenzity zepředu na krk řezným nástrojem, kterým mohl být odlamovací „kobercový“ nůž, a to nejméně třikrát. Zraněná si mohla své zranění přivodit sama. Zranění považujeme ze soudnělékařského hlediska za lehké s obvyklou dobou léčení a pracovní neschopnosti kolem deseti dnů. Zranění by patrně nezpůsobilo smrti ani tehdy, pokud by nebylo řádně ošetřeno.

U hlavního líčení pak znalci doplnili následující skutečnosti. Lék midazolam, který je jinak na předpis, může při extrémně vysokých dávkách způsobit smrt člověka. V daném případě byla zjištěna v krvi zemřelé koncentrace tohoto léku 700 µg/l, kdy terapeutické dávky jsou do 250 µg/l. Zjišťovaná koncentrace tohoto léku v krvi poškozené proto mohla způsobit hlubokou poruchu vědomí, která ji však neohrožovala na životě. V případě citalopramu bylo nalezeno 170 mg, přičemž terapeutické dávky jsou do 200 mg. Uvedené znamená, že lék citalopram nebyl v krvi zemřelé v toxické dávce.

Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, pak bylo zjištěno, že u obžalované nebyla diagnostikovaná duševní choroba ve vlastním slova smyslu, tj. psychóza. U obžalované však byla diagnostikována smíšená porucha osobnosti (dříve polymorfní psychopatie), která provází člověka po celý život. U obžalované nebyla zjištěna duševní choroba, pro kterou by nemohla rozpoznat protiprávnost svého jednání a svoje jednání ovládat. Spisový materiál neobsahuje údaje o požití alkoholu obžalovanou v době žalovaného činu ani vyšetřením obžalované nebylo zjištěno, že by alkohol požila. Podle obžalované tato požila léky až poté, co zemřela poškozená, předtím než se sama pořezala, tudíž požití léky neměly vliv na její chování v době žalovaného činu. Rozpoznávací a ovládací schopnosti byly v době žalovaného činu u obžalované zachovány. U obžalované nebyla diagnostikována duševní choroba ve vlastním slova smyslu, tj. psychóza. Proto také není indikováno navržení ochranné léčby psychiatrické, obžalovaná není závislá na alkoholu, a proto není indikováno ani navržení ochranné léčby protialkoholní v žádné formě. Z psychiatrického hlediska není pobyt obžalované na svobodě nebezpečný a ona je schopna v současné době chápat smysl trestního řízení.

U hlavního líčení znalkyně z oboru psychiatrie doplnila, že zjišťovaná porucha osobnosti obžalované je v jejím případě neovlivnitelná. Znalkyně se nepřiklání k uložení žádné ochranné léčby v tomto ohledu také proto, že prvním a základním předpokladem je motivace člověka dotčeného touto poruchou ke změně. Pokud není motivovaný ke změně, nemá žádná léčba smysl. Takovouto motivaci přitom znalkyně u obžalované neshledává.

Ze znaleckého posudku znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie, byly zjištěny následující skutečnosti. Obžalovaná z psychologického hlediska byla schopna v době páčání skutku vnímat fakta a je i dnes schopna velmi

podrobně tato fakta popisovat. Obžalovaná má rozumové schopnosti a vlastnosti osobnosti na takové úrovni, aby mohla správně vnímat, uchovat a vybavit si prožité události. Dobře si pamatuje události před činem i po činu i události při spáchání trestného činu. Její paměť je v pásmu vyššího průměru. U obžalované nebyly zjištěny sklony k bájeví lhavosti, byly zjištěny sklony ke zkreslování skutečnosti. Vzhledem ke struktuře osobnosti se při líčení činu, tj. při výpovědích, může projevovat dramatizace popisu (histrionické rysy osobnosti), zkreslování skutečnosti ve smyslu mimo smyslových zážitků a také zveličování dceřiných psychických problémů (ve skutečnosti dcera navštívila pouze dva psychology, jednou psychiatra) nebo tendence vymlouvat se na špatnou paměť. Vývoj její osobnosti je ukončen. Obžalovaná trpí smíšenou poruchou osobnosti, dříve polymorfní psychopatií s převažujícími rysy pasivně agresivními, dissociálními, emočně nestabilními, paranoidními, histrionickými a rysy nevyzrálosti. Motivací jednání obžalované byly poruchové rysy osobnosti je typem tzv. psychopatického pachatele. Osobnost obžalované sehrává výraznou roli, a to jak ve způsobu motivace, tak ve spáchání trestného činu. Naopak situační faktory ustupují do pozadí. Nalézt účinný způsob komunikace a interakce je velmi obtížné, díky oploštělé emotivitě a absence pocitů viny. Nefunguje ani apelace na morální hodnoty. Dobrá vůle ze strany práva bývá považována za slabost a každé zaváhání, nedůraznost a nedůslednost bývá využíváno k vlastnímu prospěchu. Je iluzorní se domnívat, že výkon trestu by mohl tento typ pachatele pozitivně ovlivnit a učinit jej sociálně přizpůsobivým. Pravděpodobnost resocializace je snížena. Osobnost se znaky nepřizpůsobivosti, které vykazují jistou fixaci v životním stylu, lze u ní najít disociální a emočně nestabilní akcenty a jistou rezistenci vůči korektivním vlivům. Je schopna sociálního učení, možnost ovlivnit její životní styl a její postoj je snížena. Její ochota identifikovat se s cíly resocializačních programů je obvykle snížena. Při dobré motivovanosti je resocializace ještě možná.

U hlavního líčení znalkyně doplnila, že s lidmi jako je obžalovaná, je poměrně obtížné najít účinný způsob komunikace a interakce díky tomu, že mívají oploštělejší emotivitu a mohou trpět absencí pocitů viny. Bylo-li ve znaleckém posudku konstatováno, že obžalovaná zveličuje dceřiny psychické problémy, pak na to velký vliv měly histrionické rysy osobnosti obžalované. Podle znalkyně se na straně její dcery nejednalo o závažné deprese. Znalkyně je přesvědčena, že pokud by psychologové, respektive psychiatři u poškozené seznali těžkou depresi, zvláště pokud se jednalo o mladou dívku, doporučili by okamžitou hospitalizaci. Pokud bylo ve znaleckém posudku konstatováno, že obžalovaná má rysy pasivně agresivní, pak tato kvalifikace znamená, že obžalovaná patří mezi lidi, která nemá ráda, když mu někdo poroučí, hůře se podřizuje autoritě a někdy má pocitu, že její život je třeba horší, než život druhých lidí.

Předmětem dokazování dále byly **protokoly o ohledání místa činu**. Místem ohledání se stalo *parkoviště u osady XXXXX, okres XXXXX*, ve kterém při ohledání žlutého kontejneru byly uvnitř mezi ostatními věcmi v podobě plastového odpadu nalezeny mobilní telefon zn. Nokia C2-01 se zdrojem a vloženou SIM kartou T-mobile, 4 ks kosmetiky na úpravu očních linek, 4 ks tuhého antiperspirantu zn. Fa, 1 ks krému zn. Mary, 1 ks pudr Mary Kay, 1 ks lesku na rty, 2 ks propisovací tužky zelené barvy, 1 ks hřebenu na vlasy červené barvy, sluneční brýle. Věci jsou dále zadokumentovány ve **fotodokumentaci**, která je přílohou uvedeného protokolu.

Dále byl předmětem ohledání *prostor nedaleko obce XXXXX v katastrálním území č. XXXXX, a to na louce mezi silnicí č. XXXXX a XXXXX*, na kterém se nachází smíšený lesík s převládajícími listnatými stromy. Zde byl nalezen postavený turistický stan pro dvě osoby s označením Kilimanjaro Adventure Vario o rozměru 140x200 cm. Před vchodem do stanu leželo v trávě několik zakrvácených obvazových polštářků. Po otevření stanu byla v něm nalezena vlevo ležící mrtvola mladé ženy v poloze na zádech, tato mrtvola se nacházela na nafukovací karimatce černé barvy v polorozepnutém černém spacím pytli. Přes spodní část spacího pytle byl přehozen světlý dámský zakrvácený kabát. Nalezená žena ležela v poloze na zádech s mírně pokrčenými nohama, levou ruku měla žena mírně pokrčenou a položenou na levé části břicha dlaní dolů. Pravou ruku měla žena nataženou směřující podél těla směrem dolů. Žena měla v oblasti krku rozsáhlou řeznou ránu do hloubky nejméně jedné třetiny krku. Vpravo v zakrvácené ráně je částečně zaschlé zpění krve a je tam patrný kruhový otvor, průduch o průměru 5 mm. Na vnitřní straně levého zápěstí má dvě šikmé poměrně čisté řezné rány. Žena má na sobě svetr s velkým límcem, který je vpředu odřezaný. Pod ním má zakrvácené triko. Pod hlavou má růžovobílý zakrvácený polštář. Na místě činu, v tomto stanu byly dále zadokumentovány stopy věcné (č. 1), biologické (č. 2 – 4), chemické (č. 5 – 6), biologické (č. 7) a věcné (č. 8 – 9). Součástí spisového materiálu je na místě činu zajištěný technický nůž růžové barvy.

Dále bylo předmětem dokazování **odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví mechanoskopie**, které posuzovalo na místě činu zejména zajištěnou stopu č. 3 (kus látky tmavé barvy), stopa č. 4 (kovové nůžky) a kobercový nůž s odlamovaní čepelí růžové barvy vydaný obžalovanou XXXXX a poškozený oděvní svršek tmavé barvy s černými pruhy. Toto odborné vyjádření potvrdilo, že stopa č. 3 je součástí oděvního svršku tmavé barvy s černými pruhy a že k jeho oddělení mohlo dojít zjištěným zajištěným pracovním nožem s odlamovaní čepelí. V návaznosti na toto odborné vyjádření bylo dále předmětem dokazování **odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví genetika**. Z tohoto odborného vyjádření nejsou zjišťovány žádné skutečnosti, které by svědčily pro to, že na místě činu zajištěné DNA stopy patří jiné osobě, než poškozené, respektive obžalované.

Ze **sdělení Všeobecné zdravotní pojišťovny ČR** bylo zjištěno, že XXXXX navštěvovala praktického lékaře pro děti MUDr. M. Zahradníkovou, se sídlem Pod Slovany 18, Praha 2, a dále že navštívila v dubnu až květnu 2012 PhDr. Pechovou, pracovníci klinické psychologie v Praze a v dubnu až červenci 2012 PhDr. Fořtovou, rovněž pracovníci klinické psychologie v Praze.

Z **protokolu o zadržení** osoby podezřelé ze dne 7.9.2013 je zjišťováno, že tohoto dne ve 14.45 hodin byla zadržena podezřelá XXXXX.

Krajský soud považuje *dokazování* v trestní věci obžalované XXXXX za dokazování, při kterém byl zjištěn *skutkový stav věci*, o kterém nevznikají důvodné pochybnosti. Zároveň je krajský soud přesvědčen, že zjištěný skutkový stav věci lze zároveň považovat za podklad pro objektivní a spravedlivé rozhodnutí v této trestní věci. Uvedené konstatování činí krajský soud v situaci, kdy se obžalovaná stejně jako státní zástupce provedení dalších důkazů u hlavního líčení nedomáhali.

Všechny v této trestní věci v hlavním líčení provedené důkazy byly soudem hodnoceny v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 tr. řádu. Důkazy provedené

v hlavním líčení tak byly hodnoceny jak jednotlivě, tak ve svém souhrnu, to vše při pečlivém uvážení všech okolností případu. Tyto všechny v hlavním líčení provedené důkazy pak byly zejména konfrontovány s obhajobou obžalované XXXXX.

Dokazováním provedeným v hlavním líčení bylo v souladu s podanou obžalobou zjištěno, že obžalovaná XXXXX v blíže nezjištěné době od večerních hodin dne 3.9.2012 do 14.00 hodin dne 6.9.2012 na místě podrobně specifikovaném ve výroku tohoto rozsudku úmyslně usmrtila svou dceru XXXXX, a to způsobem opět specifikovaným ve výroku tohoto rozsudku. Vzhledem ke specifčnosti tohoto případu a podobě obhajoby obžalované XXXXX byly však na podkladě provedeného dokazování oproti podané obžalobě do skutkové věty tohoto rozsudku promítnuty motiv a pohnutky jednání obžalované XXXXX.

Motiv a zejména pohnutka trestného činu obvykle nejsou znakem skutkové podstaty konkrétních trestných činů. Přesto však mají svůj význam pro posouzení zejména závažnosti posuzovaného činu a je nutné je zohlednit při ukládání trestu. Na otázku objasnění pohnutky, z jaké byl skutek, ve kterém je spatřován trestný čin spácháný obžalovaným, přitom klade důraz i ustanovení § 89 odst. 1 písm. b) tr. řádu, podle kterého je nutné v trestním řízení v nezbytném rozsahu dokazovat, zda skutek, ve kterém je spatřován trestný čin, spáchal konkrétní obviněný, případně z jakých pohnutek.

Přestože v této trestní věci posuzovaný trestný čin vraždy podle § 140 odst. 1 tr. zákoníku patří mezi trestné činy, u kterých pohnutka není znakem skutkové podstaty, promítl krajský soud zjišťované skutkové okolnosti týkající se motivu a pohnutky jednání obžalované do skutkové věty rozsudku. Promítnutí pohnutek, které vedly obžalovanou ke spáchání posuzovaného trestného činu, bylo určováno i důkazní situací v této trestní věci, kdy mimo jiné při respektování zásady in dubio pro reo musel soud akceptovat tu verzi skutkového děje, kterou prezentovala obžalovaná XXXXX. Bylo tomu tak i proto, že jiný motiv, respektive pohnutka, na straně obžalované zjištěn nebyl a objektivně řečeno se v zásadě ani nenabízí. Pohnutkou a motivem jednání obžalované pak byly její slovy společné rozhodnutí učiněné s její dcerou „odejít z tohoto světa“. Krajský soud totiž musel připustit, že rozhodnutí obžalované a poškozené společně spáchat sebevraždu, respektive, že v případě neúspěšné sebevraždy poškozené XXXXX tuto na její žádost usmrtí obžalovaná XXXXX, má oporu v řadě skutkových zjištění. Ze svědeckých výpovědí shora uvedených svědků tak je především zjišťován špatný psychický stav poškozené před její smrtí, stejně jako její komplikovaná osobnost. Z uvedených svědeckých výpovědí a dalších listinných důkazů byla rovněž zjištěna snaha obžalované řešit tyto její problémy odbornou pomocí u psychologů a psychiatrů. Bylo zjištěno, že před posuzovaným skutkem se obžalovaná se svojí dcerou poškozenou XXXXX zbavily majetku a věcí a ukončily podnájem bytu, ve kterém se do té doby zdržovaly. Verze obžalované o jejich záměru spáchat společně sebevraždu je podle názoru krajského soudu dále podporována i tím, jakým způsobem prezentovaly svůj odchod z Prahy na místo činu svým známým a rodinným příslušníkům. Svědkyni XXXXX sdělily, že odjíždějí za prací do ciziny. Své dceři XXXXX. pak obžalovaná se svojí dcerou sdělily, že odjíždějí za Prahu s tím, že jí nechtěly uvést konkrétní místo pobytu. Uvedené verzi dále nahrává i způsob provedení činu, a to zvolení odlehlého místa, na kterém posléze byla zajištěna mrtvola poškozené XXXXX, či to, jak se na cestu na místo činu vybavily, to znamená s léky a kobercovým nožem, tedy předměty,

prostřednictvím kterých se posléze pokusily spáchat sebevraždu, respektive byla spáchána vražda obžalovanou XXXXX. Všechny tyto skutečnosti při respektování zásady in dubio pro reo proto musí svědčit ve prospěch obhajoby obžalované o úmyslu nejprve spáchat společně sebevraždu a při nenaplnění tohoto úmyslu o domluveném usmrcení poškozené obžalovanou XXXXX. Jak již bylo konstatováno, není zjišťován jiný motiv, respektive pohnutky, které jsou jinak obvyklé u těchto násilných trestných činů.

Všechny tyto úvahy krajského soudu proto byly promítnuty do skutkové věty tohoto rozsudku, který byl koncipován tak, že k úmyslnému usmrcení poškozené XXXXX došlo poté, co obžalovaná byla nejméně od počátku roku 2012 přemlouvána svoji dcerou poškozenou XXXXX ke společné sebevraždě, to vzhledem k psychickým problémům poškozené a v důsledku toho zhoršujícího se psychického stavu. K samotnému skutku, ve kterém je spatřován zvlášť závažný zločin vraždy, pak obžalovaná přistoupila poté, co se poškozené XXXXX nepodařilo spáchat sebevraždu požitím léků. V této situaci a za tohoto stavu proto obžalovaná, aby dostala svému „slibu“, poškozenou nejprve dvakrát řízla do zápěstí levé ruky v úmyslu usmrtit ji vykrvácením a v situaci, kdy ani toto nevedlo ke smrti poškozené, této opět s úmyslem ji usmrtit prořízla krk kobercovým odlamovacím nožem.

Nebylo vyvráceno, že by se následně poškozená nepokusila o sebevraždu. V tomto ohledu byly znaleckým zkoumáním v její krvi a těle nalezeny stopy po požití stejných léků, jako byly nalezeny v případě poškozené XXXXX. Bylo také zjištěno, že obžalovaná v souladu s tím, jak události popisovala, byla pořezána na krku (což však k její smrti nevedlo). Provedené dokazování pak pouze potvrdilo ty závěry obžaloby, ve kterých jsou specifikována zranění, která utrpěla poškozená XXXXX, v důsledku kterých na místě zemřela.

Přes takto zjišťovaný skutkový stav věci, do kterého byly zakomponovány mimo jiné v souladu s rozhodnutím Vrchního soudu v Praze sp.zn. 8 To 25/1996 úvahy o motivech a pohnutkách jednání obžalované, bylo její jednání kvalifikováno v souladu s podanou obžalobou jako zvlášť závažný zločin vraždy podle § 140 odst. 1 tr. zákoníku. Skutkovou podstatu tohoto zvlášť závažného zločinu naplnila obžalovaná tím, že jiného úmyslně usmrtila.

Krajský soud vylučuje, že by zjišťované protiprávní jednání obžalované XXXXX mohlo být kvalifikováno jako jiný násilný trestný čin, zejména jako trestný čin zabití podle § 140 tr. zákoníku nebo jako účast na sebevraždě podle § 144 tr. zákoníku, jak se toho domáhala obhajoba obžalované.

Trestný čin zabití podle § 141 tr. zákoníku především dopadá na zcela jiné skutkové případy, při kterých pachatel jinou osobu úmyslně usmrtí v silném rozrušení ze strachu úleku zmatku nebo jiného omluvitelného hnutí mysli anebo v důsledku předchozího zavrženíhodného jednání poškozeného. Z citace skutkové podstaty tohoto trestného činu je zřejmé, že takovýto skutkový stav věci u obžalované nenastal, jakkoli tato se nepochybně mohla nacházet ve stavu silného rozrušení. Tento její stav však nebyl způsoben ani strachem, úlekem, zmatkem nebo jiným omluvitelným hnutím mysli, jak to má na mysli skutková podstata uvedeného trestného činu.

Obžalovaná pak nepochybně nemohla spáchat ani druhý obhajobou zvažovaný trestný čin účasti na sebevraždě podle § 144 tr. zákoníku. Skutkovou podstatu tohoto trestného činu naplní ten pachatel, který jiného pohne k sebevraždě nebo jinému k sebevraždě pomáhá. Sama podoba obhajoby obžalované vylučuje, že by obžalovaná skutkovou podstatu tohoto trestného činu mohla naplnit tím, že by svou dceru „pohla“ k sebevraždě. Bylo zjištěno (samotnou výpovědí obžalované), že spáchat sebevraždu byla rozhodnuta sama poškozená. Je také vyloučeno, aby skutkovou podstatu tohoto trestného činu obžalovaná naplnila tím, že by poškozené „pomohla“ k sebevraždě. Bylo totiž zjištěno, že obžalovaná poškozenou sama usmrtila (zavraždila).

Ze všech těchto důvodů proto bylo z hlediska *právní stránky* věci jednání obžalované kvalifikováno jako zvlášť závažný zločin vraždy podle § 140 odst. 1 tr. zákoníku, který obžalovaná XXXXX z hlediska subjektivní stránky trestného činu naplnila v přímém úmyslu podle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku.

Obžalovaná XXXXX spáchala uvedený zvlášť závažný zločin jako zcela příčetný pachatel, kdy znaleckým zkoumáním její osoby nebyla zjištěna její nepřičetnost ve smyslu § 26 tr. zákoníku.

Při stanovení druhu a výměry trestu vážil soud všechny rozhodné skutečnosti tak, jak mu ukládají ustanovení § 37 a § 39 tr. zákoníku. Takto bylo přihlédnuto k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným a majetkovým poměrům obžalované. Dále bylo přihlédnuto k dosavadnímu způsobu jejího života, byly zvažovány možnosti její nápravy a bylo přihlédnuto k jejímu chování po činu. Krajský soud také zvažoval všechny tyto okolnosti z hlediska polehčujících a přitěžujících okolností ve smyslu § 41 a § 42 tr. zákoníku. Jak již bylo konstatováno výše, do druhu a výměry trestu pak krajský soud promítl zjišťované pohnutky a motivy jednání obžalované XXXXX.

Za trestný čin vraždy podle § 140 odst. 1 tr. zákoníku byla obžalovaná XXXXX ohrožena uložením trestu odnětí svobody v trvání deseti až osmnácti let.

V rámci provedeného dokazování bylo zjištěno, že obžalovaná je rozvedená a kromě zemřelé XXXXX má ještě další dvě děti, a to shora v tomto rozsudku uvedené svědky XXXXX a XXXXX. K osobě obžalované XXXXX nejsou zjišťovány žádné negativní poznatky z místa jejího trvalého bydliště, z místa jejího původního pobytu, respektive není zjišťováno, že by byla v minulosti odsouzena, respektive potrestána v trestním řízení.

Povaha a závažnost obžalovanou spáchaného činu je určována zejména okolnostmi jejího protiprávního jednání, zejména tím, že jejímu protiprávnímu jednání, ať bylo vedeno z jakýchkoliv pohnutek, byla vystavena její vlastní dcera.

Krajský soud cítí určitou nutnost uložením nepodmíněného trestu odnětí svobody ve zvolené výměře odlišit tento případ od jiných trestných činů stejného typu, kdy dochází k usmrcení jiné osoby spáchaním zvlášť závažného zločinu vraždy podle § 140 tr. zákoníku v afektu, žárlivosti, ziskuchtivosti, respektive z obdobných pohnutek. Krajský soud ve výměře ukládaného trestu zohlednil svolení poškozené XXXXX k jejímu vlastnímu usmrcení. Je třeba zdůraznit, že toto svolení

poškozené není okolností, která by vylučovala protiprávnost jednání obžalované, neboť poškozený může disponovat jen s takovým zájmem, který mu svěruje zákon. Zákon však poškozené XXXXX nesvěřil disponovat, byť svým vlastním, životem. Lidský život je totiž z tohoto pohledu nejcennějším a trestním zákonem nejvíce chráněným zájmem. Dále krajský soud do ukládaného trestu promítl, že obžalovaná XXXXX a její dcera XXXXX byly odhodlány ke společné sebevraždě, byť tato nakonec v předpokládané podobě realizována nebyla. Rozhodnutí zemřít bylo (minimálně to nebylo vyvráceno) rozhodnutím samotné poškozené XXXXX a tato k němu nebyla nucena. Před proříznutím krku poškozené, které bylo jedinou příčinou jejího usmrcení, se sama poškozená pokusila o sebevraždu. Pokus obžalované XXXXX o sebevraždu pak nemůže být podle názoru krajského soudu hodnocen pouze jako pokus demonstrativní. Nebylo také vyvráceno, že obžalovaná a poškozená měly mezi sebou velmi silný citový vztah. To vše jsou okolnosti, které vedly krajský soud k uložení trestu odnětí svobody za využití ustanovení § 58 odst. 1 tr. zákoníku.

Podle § 58 odst. 1 tr. zákoníku má-li soud vzhledem k okolnostem případu nebo vzhledem k poměrům pachatele za to, že by použití trestní sazby odnětí svobody trestním zákonem stanovené bylo pro pachatele nepřiměřeně přísné a že lze dosáhnout nápravy pachatele i trestem kratšího trvání, může snížit trest odnětí svobody pod dolní hranici trestní sazby tímto zákonem stanovené.

Krajský soud se rozhodl využít toto ustanovení a trest odnětí svobody, který jinak nepochybně obžalované XXXXX musel být uložen již v nepodmíněné formě, jí snížil pod dolní hranici zákonné trestní sazby, neboť uložení trestu odnětí svobody v zákonné trestní sazbě se krajskému soudu jevílo jako nepřiměřeně přísné. Uvedenému postupu krajského soudu a uložení mírnějšího nepodmíněného trestu odnětí svobody podle názoru krajského soudu přispělo i to, že obžalovaná je dosud netrestanou osobou, osobou, která se, byť specifickým způsobem, k posuzovanému jednání doznala. Na podkladě znaleckého zkoumání obžalované pak podle názoru krajského soudu nehrozí na straně obžalované recidiva jejího jednání. S ohledem na okolnosti posuzovaného případu tak do pozadí ustupuje i hledisko ochrany společnosti. Ze všech těchto důvodů proto byla obžalovaná podle § 140 odst. 1 tr. zákoníku za užití § 58 odst. 1 tr. zákoníku odsouzena k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání osmi let.

Pro výkon takového trestu měla být obžalovaná XXXXX podle řádného ustanovení § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku zařazena do věznice s ostrahou. Krajský soud však je přesvědčen, že pro výkon trestu obžalované XXXXX bude postačovat její zařazení do mírnějšího typu věznice, kterým je věznice s dozorem. Do tohoto typu věznice tak byla obžalovaná rozhodnutím tohoto soudu zařazena podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku.

Závěrem pak krajský soud má za potřebné uvést následující. Trestný čin XXXXX se krajskému soudu jeví jako čin těžko srozumitelný, jako čin nepochopitelný a neakceptovatelný. Stejným způsobem jsou hodnoceny mnohé životní postoje a náhledy obžalované, z nichž řadu považuje krajský soud za velmi nebezpečné. Nemůže být sporu o tom, že na podkladě těchto životních postojů a názorů vzala obžalovaná neakceptovatelným způsobem do svých rukou život člověka, navíc své dcery a rozhodla o jeho osudu a její smrti. Z tohoto pohledu považuje krajský soud za

velké štěstí, že se z vlivu obžalované vymanily její další dvě děti. Otázkou, která zůstala v rámci provedení dokazování z pochopitelných důvodů nezodpovězena, je i zodpovězení toho, nakolik stojí za psychickými problémy a psychickým stavem poškozené XXXXX zjištěné postoje, názory a životní filozofie obžalované XXXXX. Tuto otázku soud zodpovědět neumí, ale nepochybně si ji dokáže zodpovědět sama obžalovaná XXXXX.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení prostřednictvím soudu podepsaného k Vrchnímu soudu v Praze (§ 248 odst. 1 tr.ř., § 252 tr.ř.), a to ve trojím vyhotovení.

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§ 246 odst. 1 tr.ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilosti k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (247 odst. 2 tr.ř.)

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, 2, 3 tr.ř.).

Krajský soud v Českých Budějovicích dne 26. dubna 2013

JUDr. Aleš K o l á ř, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Ivana Valhová